

१०.८.१६

३८७४

संस्कृत

राजवाडे

अंक

८५८

शाखा

फुराण

ग्रंथनाम

२१८१-२१८२

ग्रंथकार

काल

स्थल

८९०। पु. ४४

१
श्रीगणेशायनमः॥ श्रीभुक्तवाच॥ भगवानपितारात्रीः शरदोत्सुल्कमस्त्रिका॥ वीक्ष्य रंगुनश्च के
ये गमाय मुपा अतिः॥ १॥ तदेहुराजः ककुभः करैर्मुखं प्राच्यां विलिपन्नरुणे नशंतमेः॥ सच्चर्थिणी नामुह
गाङ्गुचो मृजन्त्रियः प्रिया याइवदीर्घदर्शनः॥ २॥ हष्टाकुमुहं तमरवेडमंडलं रमाननामं नवुकुमारुणं
॥ दनं च तलै मलगो भिरं जितं जगो कलं वामदृशं मनो हरम्॥ ३॥ निशम्य भीतं तदनं गवर्द्धनं ब्रजस्त्रियः
हृष्टगटहीतमानसीः॥ आजमुरन्योन्यमलक्षितो द्यमाः सयवकां तो जवलोलकुडलाः॥ ४॥ दुहंत्यो भिय
युः कांश्चिद्दोहं हित्वा समुक्तकाः॥ पयोधि अित्यसंवादमनुद्वास्यापराययुः॥ ५॥ परिवेषयंत्यस्तद्वित्वा
पायंत्यः शिश्रूष्यपः॥ मुश्रूष्यत्यः पतीन्कांश्चिदभ्यत्यापस्यभीजनम्॥ ६॥ लिंपंत्यः प्रमृजंत्योन्याभंजे
त्यः काश्चलोचनैः॥ व्यत्यस्तवस्त्राभरणाः काश्चिद्दृष्टातिकंथयुः॥ ७॥ तावार्थमायाः पतिभिः पितृभि
भीत्वंधुभिः॥ गोविंहापहतामानोनन्यवर्तेतमेहाहिताः॥ ८॥ अंतर्गहगताः काश्चिद्गोष्योलध्वि
निर्गमाः॥ हष्टंतद्वावनायुक्ताद्ध्यमृतित्वोचनाः॥ ९॥ दुःसहप्रेष्टविरहनी व्रतायधुताशुभाः॥ १०॥ तमेव परमात्मानं जावदुध्यापि संगताः॥ जदुगुणि

सू

मयंदेहं सद्यः प्रक्षीणवंधनाः ॥११॥ राजो वाच ॥ कृष्णं विदुः परं कातं तंतु ब्रह्मतया मुने ॥ गुणप्रवाहो प
 रमेतासां गुणधियाः कथं ॥१२॥ श्रीशुकुमारान्वे ॥ उक्तं पुररत्नादेजजेचेद्यः स्तिर्द्वियथागतः ॥ द्विषंनविह
 षाकेशं किमुतौ धोक्षजप्रियाः ॥१३॥ नृपानिः श्रेयसार्थीयव्यक्तिभगवतोन्तप ॥ अव्ययस्याप्रमेय
 स्यनिर्गुणस्य गुणात्मनः ॥१४॥ कामं कोधं भयं स्तेहमैक्यं सोहदमेवच ॥ नित्यं हरो विद्धतोयां तित
 न्मयतां हिते ॥१५॥ न चेवं विस्मयः कार्येभवता भगवत्यजे ॥ योगेश्वरेश्वरेह क्षेयतरतद्विमुच्यते ॥
 ॥१६॥ ताद्वृण्डिकमायाता भगवान्ब्रजयोषितः ॥ अवदद्वदतां श्रेष्ठो वाचः पेशो विमोहयन् ॥१७॥ श्री
 भगवानो वाच ॥ स्वागतं वो महाभागः प्रियं किं करवानिदः ॥ ब्रजस्यानामयं कच्चिद्भूतागमनकारणं
 ॥१८॥ रजन्येषाद्योररुपाद्योरसत्वनिषेवित ॥ प्रतियात ब्रजन्नेह स्तेहयं स्त्रीभिः सुमध्यमाः ॥१९॥
 मातरः पितरः युत्राः भ्रातरः पतयश्चवः ॥ विचिन्त्यंतिष्ठपद्यं तोमाहूध्यं वंधुसाधसं ॥ विचिन्त्यंतिष्ठप
 रश्यं तोमितं रकेशकरं जितं ॥ यमुनानिललीलैजत्तरुपहृवशोभितं ॥२०॥ तद्यात माचिरंगोष्ठशु
 श्रवध्वं पतं तस्तीः ॥ क्रंदनीवत्सावालाश्रवतन्याययतुद्द्यन ॥२१॥ अथवामदभिस्त्रेहाद्वत्योषं विता

मा. द. प.

२

शयाः॥ आगताद्युपपनंतत्रीयंतेममजंतवः॥ २३॥ भर्तुः शुश्रषणं स्त्रीणां परोधर्मोद्यमायया॥ तद्वंधनं चक
ल्याणेः प्रजानो चानुषोषणे॥ २४॥ इः शीलोडुभगो सुद्धो जडोरो ग्रयधने प्रिवा॥ पतिस्त्रीभिर्नहंतव्यो लोकेशु
भिरपातकी॥ २५॥ अस्वर्ग्यमयसस्यंचकल्पुकुञ्चभयावहं॥ उगुश्चितं च सर्वत्र औपपत्यं कुलस्त्रियः॥ २६॥
श्रवणादर्शनात्यानाम्यिभावो नुकीर्तनात्॥ न तथा सन्निकर्षेण प्रतियाततो गहान्॥ २७॥ श्रीशुक
उवाच॥ इति विप्रियमाकर्ण्यगोच्यो गोविंदभाषणं॥ विषण्णा भगवत्संकल्पश्चिंतामायुर्दृत्ययां॥ २८॥ कु
ल्यासु रव्या न्यवक्षुचः श्वसने न शुष्यद्विंकाधराजनवरण न भुकंति रवंत्यः॥ अस्त्रेऽरुपात्तमविभिः कुचकुं कु
मानिनसु न्यजंत्यउरुदुःखमरास्मन्त्रहं॥ २९॥ प्रियं प्रियेतरमिव प्रतिभाषमाणं कृष्णं तदर्थविनिवर्तित
सर्वकामाः॥ नेत्रेविमुज्यकृदितो खुहते स्मकिञ्चित्संभगाङ्गदग्निरो ब्रवतानुरक्ताः॥ ३०॥ गोव्यकुचुः॥ मेवं
विभोर्हति भावान्नादितुं न रासं संत्यज्य सर्वविषयां स्तवपादमूलं॥ भक्ताभजस्वद्वरवयहमात्यजास्मा
न्देवो यथा दिवुरुषो भजते मुमुक्षन्॥ ३१॥ यस्तंत्यपत्यसुहदामनुवत्तिरंगस्त्रीणां स्वधर्मेऽतिधर्मविदात्व
योक्तं॥ यस्त्वेव मेतदुपदेशपदेत्यर्थो प्रेदो भवां स्तनुभक्तां किल वं धुरात्मा॥ ३२॥ कुर्वति हित्विरतिं कुश

राम ४
२-

लास्वआत्मनित्यं प्रियेपति सुता दिभिरातिहैः किं ॥ तन्नः प्रसीदपरमेश्वरमास्मच्छिं दिशागां धृतां त्वयि
चिरादिरविंदने त्र ॥ ३३ ॥ चिन्तं सुरवेन भवता पहृतं एषु यन्निविश्वा त्युतकरावन्पिण्ट्यहत्ये ॥ पादौ पदं न
चुलतस्तु पादम्भृताद्यामः कथं ब्रजमधोकरवाम किं वा ॥ ३४ ॥ सिंचांगनस्त्वदधरामृतपूरकेण हासावलो
ककलगीतजक्खयाग्निं ॥ नोचेऽद्यं विरहजाम्युपशुक्तेहाइयानेन यामपदयोः पदवीसंखेते ॥ ३५ ॥ य
द्युबुजाक्षतवपादतलं रमायाहतक्षणं क्षिदरप्यजनप्रियस्य ॥ अस्याक्षमतत्प्रभृतिनान्यसमक्षमं ग
र्जतुंत्वयामिरमितावतपारयामः ॥ ३६ ॥ श्रीर्यसदांबुजरजश्वकमेतुलस्यालव्यापिवक्षसिपदं किलभ
त्यजुषं ॥ यस्याः सवीक्षणकृतेन्यसुरप्रयासस्त्वदहयन्तवपादरजः प्रपन्नाः ॥ ३७ ॥ तन्नः प्रसीदवजिना
ईनतें द्विस्तुलं प्राप्ताविरुद्यवसनीस्त्वदुपा स्त्रांशाः ॥ तेतत्तदरस्मितनिरीक्षणतो ब्रकामतस्तामनां पुरु
षभूषणहेहिदास्यं ॥ ३८ ॥ वीक्ष्यालकावतमुरवंतवकुंउलश्रीगंडस्तुलाधरसुधंहसितावत्तोकं ॥ हन्ताभयं
चमुजदंडयुगं वित्ताक्यवक्षः श्रियेकरमुणं चभवामदास्यः ॥ ३९ ॥ कारुण्यं गतेकलपदामृतवेणुगीतसं
मोहितार्थवरिता नवलेत्रिलोक्यां ॥ त्रैत्तोक्यसो भगविदं च निरीक्ष्य रुपं यज्ञो हिजडुममृगाः पुलका

न्यविभ्रन् ॥ ४० ॥ व्यक्तं भवा न्द्रजभयाति हो भिजाते देवी यथा द्विषु कषः सुरलोकगोप्ता ॥ तन्मो निधेहि क
 रसं कंजमा तर्वं धोतसस्ताने षुचश्चिरः सुचकिं किणीनां ॥ ४१ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इति विकूवितं तासां श्रुत्वा योगे
 श्वेरेश्वरः ॥ प्रहस्य सदयं गोपीरात्मारामो यरीरमत् ॥ ४२ ॥ तामिः समेताभिरुदारचेष्टिः प्रियेहणोत्कृद्धमु
 रवाभिरुच्युतः ॥ उदारहासद्विकुंदहाधितव्यरोचतेषांक इवेऽुभिर्द्वितः ॥ ४३ ॥ उपगीयमानुद्वायन्वन्वनिता
 श्रान्तयूथयः ॥ माल्यां विभ्रंडैजयंतीव्यवयेरन्मेडयन्वनं ॥ ४४ ॥ नद्याः पुलिनमाविश्वयगोपीभिर्हिमवाल्य
 कं । रेमेतत्तरलानंदकुमुदामोदवायुना ॥ ४५ ॥ बाङ्गप्रसारपरिमंकरालकोस्तनीवीस्तनालभननमिलखा
 ग्रपादेः ॥ क्षेत्र्यावलौकहसितेव्रजसुंदरीणामुन्नंभयन्वनिपुत्रीरमयोचकार ॥ ४६ ॥ एवंभगवतः हृष्णालभ्य
 भानामहस्मनः ॥ आत्मानंमेनिरेत्त्रीणांमानिन्योन्यधिकंभुवि ॥ ४७ ॥ तासां तत्सोभगमिदं वीक्ष्य माणं
 चकेशादः ॥ प्रशामाय प्रसादाय तत्रैवांतरधीयत ॥ ४८ ॥ ॥ इति श्रीमद्भगवतेदशमस्तकं धे महापुराणो भ
 गवतो बालचरितवर्णनं नामैको नविंश्रोध्यायः ॥ श्रीशुकउवाच ॥ अंतर्हिते भगवतिसहस्रैव ब्रजांगना
 ॥ ४९ ॥ अतयं समवस्थाणाः करिष्य इव यूथपं ॥ ५० ॥ गत्यानुरागस्मितविभ्रमेष्टिमनो इमालापविहारादि ॥ ५१ ॥

भ्रमैः॥ आक्षिप्तचिन्ताः प्रमदारमापेतस्ताविचेष्टजग्दुर्सत्तदात्मिकाः॥२॥ गति स्मितप्रेक्षणभाषणा दिष्ट
प्रियां प्रियस्य प्रतिरूपमूर्तयः॥ आसावहं त्वित्यबलास्तदा त्मिकान्येवेदिषुः कृष्णविहारविभूमाः॥३॥ गा
यं त्वउच्चैरमुमेव संहतो विचिक्षुरुन्मत्तकं पृथनाद्वन्॥ प्रपञ्चुराकाशावदं तरं बहिर्भूतेषु संगं पुरुषवनस्यतीन्
॥४॥ हृषेवः कञ्जिदध्यपूर्क्षत्वं प्रोधनो मनुः॥ न दस्तु गतो हृत्वा प्रेमहासावलोकनैः॥५॥ कञ्जिकुरं ब
काशोकनागसुन्नागचंपकाः॥६॥ रमानुजो मानिनीनां गतो हृषिरस्मितः॥ कञ्जिगुलसिकल्यालिगो दिं
चरणप्रिये॥ सहत्वालिकुलेविन्द्रेहृषेति प्रियोन्युनः॥७॥ नालत्यदश्चिवः कञ्जिन्महिं केजातियूथि
के॥ प्रीतिं वोजनं यन्यातः करस्यर्शेन माधवः॥८॥ चन्द्रनप्रियालयपुनसासनको विदारजं बर्कविल्वबकुलाम्
कदं बनिं बाः॥ येन्येपरर्थमविकाय मुनोपद्मलाः रासं तु कृष्णपृथवीरहितामनानुः॥९॥ किं ते हृतं स्थितित
पोवनके शावां घ्रिस्यर्शेत्सुलकितां गंस्त्रैविभासि॥ अव्यं घ्रिसंभवतुरुक्मविक्रमाद्वा अहोवराहवपु
षः पुरिर्भयेन॥१०॥ अयेपापैन्युपगतः प्रिययेहगात्रेस्तन्वं हर्शां सरिवसुनिर्विमन्युतो वः॥ कांतो गं
संगकुचकुमरजितायाः कुंदः स्त्रजः कुलपतेऽरहितिगंधः॥११॥ बाङ्गाप्रियां सउपधाय गृहीतपद्मो
रामानुजसुलसिकात्तिकुलेमेदांधेः॥ अन्वीयमानदहवसतवरः प्रथामं किंचाभिनन्दतिचरन्वर्णयावलो

कैः ॥१३॥ एष्ठतेमालताकाङ्क्षयाश्लिष्टावनस्येतः ॥ ननंतकर्जस्मृष्टाविभत्युत्कृतकान्यहो ॥१३॥ इत्युन्मत्तव
 चोगोप्यः कृष्णान्वेषणकातराः ॥ लीलभुगवतस्तास्ताद्यनुचकुर्मात्रात्मिकाः ॥१४॥ कास्याश्वत्तनायंत्याः कृष्ण
 यंत्यपिबत्तनम् ॥ तोकयित्वाकदंत्यन्यापदाहनशकटायती ॥१५॥ हैत्यायित्वाजहाराद्यौन्यामेकाहृष्णार्भमाव
 नां ॥ शिंगयोमासकायं द्वीकर्षतीघोषनिस्वनैः ॥१६॥ कृष्णरामायितेहेतुगोपायंत्यश्वकाश्वन् ॥ वसायतीम्
 तीचान्यातत्रैकातुवकायती ॥१७॥ अङ्गयहरायद्वकृष्णसनुकुर्वती ॥ वेषुंक्षणंतीक्राउंतीअन्याः त्रांसंति
 साध्वति ॥१८॥ कस्याश्वित्वमुजंन्यस्यचूलंत्याहपरगन्तु ॥ कृष्णोहंपशतगतिलितामितितन्मनाः ॥१९॥
 माभेषेवातवर्षीत्यात्मागंविहितमया ॥ इत्युक्तेनहस्तेनपतत्यन्तिरथेवरं ॥२०॥ आरुद्येकाप
 हाकंस्यशिरस्याहपरान्तप ॥ दुष्टाहेगङ्गजातोहंवस्तानान्तुदंउधक् ॥२१॥ तत्रैकोवाचहेगोपा
 हावामिंशपतोत्थेण ॥ चक्षुष्याश्वपिद्व्यंवाविधास्येत्तेममेजसा ॥२२॥ वध्वान्ययास्तजाकाचि
 तेन्वीतत्रउल्लरवले ॥ भीतासुदृक्षिधायास्येभजेभीतिविउंबनं ॥२३॥ एकंकृष्णेष्ठमानादृदावन
 लतास्तरुन् ॥ व्यक्षतवनोहेऽसोपदानिपरमात्मनः ॥२४॥ पदानिव्यक्तमेतानिनंदसनोर्महात्मनः ॥ ४

लक्ष्यं ते हि ध्वजां भोजवज्रां कुशया दिभिः ॥२५॥ रत्नैऽसौः पैदेस सद्वीमन्विष्ट्यो यतो बलाः ॥ बध्वाप्त्वैः सुष्ठुक्तानि
 विलोक्यात्माः समत्रुवन् ॥२६॥ कस्याः पदानि चैतानि यातायानंहस्तनुना ॥ असन्यस्तप्रकोष्ठायाः करणोः पुरि
 णायथा ॥२७॥ अनेयाराधिनोन्ननंभगवान्हरिश्वरः ॥ यज्ञो विहाय गोविंदः प्रीतो यामनुयद्रुहः ॥२८॥ धन्या
 अहो अमी अत्यो गोविंदां द्व्युचरैयावः ॥ यान्ब्रह्मत्रारमादेवीदधुर्मृद्युद्यनुज्ञये ॥२९॥ तस्या अमृनिनः
 क्षोभ्दुर्कुर्वत्युच्चः पदानियत् ॥ येकाय हृत्यगोपीनां रहो भुज्जते व्युत्पाधरं ॥३०॥ न तदक्षं ते पृष्ठा न्यन्तस्याननं तेषां कु
 रैः ॥ खिद्यत्सुजातां घ्रितलामुनिन्येत्रेयसी प्रियः ॥३१॥ इमान्यधिकमन्नानि पदानि वहतो वधं ॥ गोप्यः पंशुपतकृ
 छस्य मारकानानि कामिनः ॥३२॥ अत्रावरोप्यताकां तप्यत्यहतार्भित्तना ॥ अत्र प्रस्त्रनावच्यः प्रियार्थं प्रिय
 साकृतः ॥३३॥ प्रपदा क्रमेण एते पृश्यतासकलैषु हर्षते प्रसाधनं त्वत्रकामिन्याः कामिनाहतं ॥३४॥ ता
 नि चूडयताकां नामुपविष्टा मिह अवं ॥ रमेत याचात्मरत आत्मारमोप्यर्खं उतः ॥ का ॥ मिन्यादर्शयन्वन्यं
 रक्षीणां चैव दुर्मन्तः ॥ इत्येवं दद्रव्यं त्यस्ताश्वर्गो व्यो विचेतसः ॥३६॥ यां गोपीमनुयक्षेष्ठो विहायाय्याः
 रक्षीयो वन्ते ॥ साचमेनेत हत्मानं वरिष्टं सर्वयोषितां ॥३७॥ हित्वा गोपीकामयानामामस्तोभजते प्रियः ॥

भा. द. रा. पं. ततोगत्वावनोद्दृश्याकेशवम् ब्रवीत् ॥३८॥ नपारयेऽचलितुं नयमां यत्रतेभनः ॥ एवमुक्तः प्रियमाहस्कं धमारुद्यता
मिति ॥ ३९॥ ततश्चांतर्दधे हृष्टः सावधरन्वतयत् ॥ हानाथरमणत्रैषका सिकासिमहानुजः ॥ ४०॥ दास्यासेहृषणायोमे
५ सरवेहर्षयसंनिधिं ॥ श्रीभुकउवाच ॥ अन्विष्टं त्योभगवतोमार्गं गोयो विद्वरतः ॥ ४१॥ ददृशः प्रियविश्लेषमोदितां दुः
रिवतं सखं ॥ तथाकथितमाकर्ष्यमानप्राप्तिं च माधवात् ॥ ४२॥ ततो विश्वन्वेनं च इंजोत्त्रायावद्विभाव्यते ॥ तमः प्रविश
मालहृष्यततो निवृत्तुरुक्तियः ॥ ४३॥ तन्मनुरक्तस्तदालापास्तद्विचेष्टस्तदात्मिकाः ॥ तद्गुणानेवगायं त्योनात्मागा
राणिसम्भूतः ॥ ४४॥ तुनः पुलिनमागत्यकालिंद्याः कृष्ण भावनाः ॥ समवेताजग्नुः हृष्टं तदगमनुकांक्षिताः ॥ ४५॥
इति श्रीमद्भगवतेमहापुराणे हशमस्कंधेरासत्रीडायां त्रिंशत्माध्यायः ॥ श्रीभुकउवाच ॥ गोप्यऊरुः ॥ जयति
धिकं जन्मनाहृजः श्रयशुद्दिराग्राश्वद्वन्हि ॥ हृषितदृश्यनां हितुतावकाक्त्वयिधृता सवरत्वां विचिन्वते ॥ १॥ शारद
दाशयसाधुजानश्चरसिजोहरश्रीमुखद्वादशा ॥ सुरथीनाथतेः कुलकदासिकावरदनिष्ठतो नेहकिंवधः ॥ २॥ वि
षजलाप्ययाद्वालरक्षसाहर्षमारुतादैद्युतानलात् ॥ वेषमयात्मजा हित्वतोभयादृषभतेवयं रक्षितासुकुः ॥ ३॥
नरवलुगोपिकानुदनोभवानरिवलदेहिनामन्तरमद्वक् ॥ विरवनसाथितीविश्वगुप्तयेसरवउद्देशिवान्तसात्वतां

५४॥४॥ विरचिता भयं दृष्टि धर्यते चरणभीयुवां सस्ते भयात् ॥ करसरोहनं कानकामहं शिरसि धेहिनः श्रीकरग्र
हं ॥५॥ ब्रजजना तिहन्वीरयो वितां निजजनस्मया धं सेनस्मित ॥ भजसरवेभवकिं करीः स्मनो जलकहाननेवा
रुदशनं ॥६॥ प्रणमन्त्रहेहिनां पापकर्षणं तृपत्वानुगं श्रीनिकेतनं ॥ फणिफणापितिं तेपहां बुजं कुचेषु नः कंधि
ह क्षयं ॥७॥ मधुराया गिरावल्लुवा क्यथा बुधमनो जयापुष्करेहण ॥ विधिकरी रिमावीरमुद्यतीरधरसीधुना
यायथस्वनः ॥८॥ नवकथामहतं तप्तजीवनं कविभिरीहितं कल्पापहं ॥ अवणमंगलं श्रीमहाततं भुविगृणां ति
ते भृहितजनाः ॥९॥ प्रहसितं प्रियप्रेमवीक्षणविहणं चते यानमंगलं ॥ रहसिसंविदेयाहृहिस्पराः कुहकौमनः नो
होभयं तिहि ॥१०॥ चलसियद्वजाचारयन्यश्चन्नलिनसंहरं नाथतेपदं ॥ शिलतृणां कुरेः सीदतीतिवः कलिल
तामनः कान्तेगछति ॥११॥ हिनपरीक्षयेनीलकुतलेवन्तरहननं विभ्रहावतं ॥ घनरजः स्वलंदर्शयन्महामनि सि
नः स्मरं वीरयछसि ॥१२॥ प्रणतकामदं पद्मजाचितं धरणिमंडलं ध्येयमापदि ॥ चरणपंकजं शान्तमं चतेरमणनः
स्लनेष्वर्ययाधिहं ॥१३॥ सुरतवद्विनं शोकनाशनं स्वरितवेणुनासुषुचुं विनं ॥ इतररागविस्मारणं नृणां विनर
वीरनस्तोधरामृतं ॥१४॥ अटतियद्वानक्षिकाननं त्रुटियुगायतेत्वामपश्यतां ॥ कुटिलकुंतलं श्रीमुखं चते

भा० द० रा० प०

ह

श्री

जडबुदीहतां पक्षमहृशां ॥१५॥ पतिसुतान्वयमातृवांधवनतिविलंघ्यतेह्यच्युतागताः ॥ गतिविदस्तोङ्गीतमोहि
ताः किनवयोषितः १६॥ रहस्यसंविदं हृष्यादयं प्रहसितानन्प्रेमवीक्षणं ॥ एहइरः श्रियोधामवीक्ष्यते
सुकूरस्थहासुध्यतेमनः ॥१७॥ ब्रजवनोक्तसांव्यक्तिरंगतेह्यजिनहं-यलं विश्वसंगलं ॥ त्यजमना क्रन्तस्त्रहात्मनास्वज
नकुदुजांयन्निहनम् ॥१८॥ यत्तेसुजातवरणांबुद्धंलनेषुभावाः रानेः प्रियहधीमहिकक्षेषु ॥ तेनाटवीमटसितम्ब्र
थतेनकिंस्तिकुर्याइमिर्भमनिधीभविशयुषान्नः ॥१९॥ इति श्रीमद्भागवतेमहाउराणेदशमस्कंपेगीकृतकृष्णसुनि
नमेकत्रिंशोध्यायः ॥ श्रीकृष्णकउवाच ॥ द्रौतिगोप्यः प्रगायत्यः प्रलपत्यैरित्रधारा ॥ रुदुःसुखरं राजमन्त्रस्तदनीन्
लालसाः ॥२०॥ तासामा विरभूष्योदिः स्वयमाजाम रवांबुजः ॥ योतांवरधरः स्वग्वीसाक्षान्ममथमन्मथः ॥२१॥ तेन
विलोक्यागतं प्रेष्टं प्रात्युत्कुलहृषेबलाः ॥ उत्तरसुगप्तस्वस्तन्वः प्रायामिवागते ॥२२॥ काचित्करांबुजं रोदे
र्जग्नेऽजलिनामुहा ॥ काचिद्धारतद्वाकुभुंसेचंदनभूषितम् ॥२३॥ काचिदंजलिनाग्नहृन्तन्वीतोबूलन्वचि
तं ॥ एतातहं द्विकमलं संतप्तास्तनयोरधात् ॥२४॥ एकामुकुटिमाबध्यप्रेमसंरभविक्ला ॥ द्वांतीवैक्षत्य
क्षेपे: संदृशदशनछदा ॥२५॥ अपरानिमिष्वृग्भ्यां जुषाणातन्मुरवांबुजां ॥ अपीतमर्दनात्यत्संतस्तच्च

राम४
६

रणयथा॥७॥तंकाचिन्नेवरंध्रेणहृदिहत्यनिमीत्यन्ते॥ुलकांखुपग्रह्यास्तेयोगीवानंदसंहुतां॥८॥सर्व
स्ताःकेरावालोकपरमोक्षवनिर्विताः॥जङ्गविरहृजंतायंप्राद्यंप्राप्ययथाजनाः॥९॥ताभिविधितशोकाभिर्भग
वानच्युतोहृतः॥व्यरोचताधिकंतातपुरुषशक्तिभिर्यथा॥१०॥ताःसमादायकालिंद्यानिविश्रियपुलिनंविभुः
॥विकसत्कुंदमंदांरसुरभ्यनिलपद्मपदं॥११॥गरज्जंडांशुसंहोहृध्वस्तदोषातमःश्रिवं॥हृष्टयाहस्तातरला
चित्तकोमलवालुकं॥१२॥तदृशनाक्षादविध्रुतहृजोमगारथांशुतयोयथाययुः॥स्वैरुतरीयैःकुचकुंकु
मांकितेरचीकूपन्नासनमात्मबंधवे॥१३॥तत्रोपविष्टभगवांसुर्भरोयोगेश्वरांतकृहृदिकात्यनासनः
चकासगोपीयरिष्टक्तोचित्तेस्त्रेलोक्यलस्त्रैकपदंवुर्हृथत्॥१४॥सभाजयित्वात्मनंगदीपनंसहास
लीलेक्षणविभ्रमभुवा॥संस्यर्जनेनांकक्तांश्रिहस्तयोःसंसुत्यईषित्कुपितावभाषिरे॥१५॥गोद्युक्तुः
॥भजतोनुभजंत्येकएकएतद्विपर्ययं॥नोभयाश्वभजंत्यकएतन्नोब्रह्मसाधुभो॥१६॥श्रीभगवानोवाच॥मि
थेभजंतियेसरव्यःस्वार्थकांतोद्यमाहिते॥नतन्त्रसोऽहृधर्मःस्वार्थार्थितद्विनान्यथा॥१७॥भजत्यभजतोयै
वैकरुणाःपितरोयथा॥धर्मोनिरपवाहोत्सोहृचसुमध्यमाः॥१८॥भजतोपिनवैकेचिहृजंत्यभज

मा० द० गा० पं० तः कुतः ॥ आत्मारामाह्याप्तकामा अहन ज्ञानुरुद्धुहः ॥ १९ ॥ नाहं दुसरव्या भजतो पिंजं त्रभजाम्यभीष्मामनुवृत्ति
७ हत्तये ॥ यथा धनोल्ब्धधनेविनष्टतज्जितयान्यनिभृतो नवेद ॥ २० ॥ एवं महर्थोश्चित्तलोकवेदस्यानां हिवेम
प्यनुवृत्तयेवलाः ॥ मयापरोहं भजतातिरोहितं मस्तयितुमाहितत्त्रियं प्रियाः ॥ २१ ॥ न पारयेहं निरवद्य
संयुजां स्वसाधुहृत्यं विकुधायुषापिवः ॥ यामाभजन इंजरगेहश्टं रवलाः संहश्वनदः प्रतियातु साधुना
॥ २२ ॥ इति श्रीमद्भागवते महापुराणे दशमस्तकं धेष्ठात्रिंशत्प्राप्तायः ॥ श्रीशुक्लउचाच ॥ इत्थं भगवनो गोप्यः
शुल्वावाचः स्तुपेशत्ताः ॥ जडुविरहं संतापं तदं गोपनिता त्रिष्णुः ॥ २ ॥ तत्रारभन गोविंदो रासकीजामनु
व्रतैः ॥ श्रीरत्नेरन्वितः प्रोतेरन्योन्याबद्वाङ्गुभिः ॥ ३ ॥ रासोत्सवः संप्रहनो गोपी मंडलमंडितः ॥ योगे
अरेण कहृतनतासां मध्ये द्वयोद्दियो ॥ ४ ॥ प्रविष्टेन गृहीतानोकंठस्वनिकटं क्षियः ॥ यं मन्येरत्नभस्त्राव
द्विमानश्रातसंकुलं ॥ ५ ॥ दिवोकसां सदाराणां मोत्सेक्यापहृतात्मनां ॥ ततो दुःखयो नेदुनिवेतुः पुष्प
हृष्टयः ॥ ६ ॥ जगुर्गंधर्वपतयः सर्वाकास्तद्यग्नोमलं ॥ वलयानां नपुराणां किं किणानां च योपितां
॥ ७ ॥ सप्रियाणामभृत्यवस्तुमुलोराममंडले ॥ तत्रातिशुभेताभिर्मणिवान्देवकीसुनः ॥ ८ ॥ मध्ये

प्रणीनां हैमानो महामरकतोयथा॥८॥ पादान्यो सैभुजविधतिभिः सस्मितैम्भूविलो सैर्भज्यन्मध्येश्वल
कुचयेटे; कुंडलेगेतिलोलेः॥९॥ स्विद्यन्मुरव्यः कबररसगायंथयः कृष्णवध्योगायंत्यसंतु दिनश्वतामेघचन्च
के विरेजुः॥१०॥ उच्चेर्जयुर्त्तत्यमानारक्तकं छोरतिप्रियाः॥ कृष्णमिम्ब्रमुदितायद्वीपेनेहमाहतं॥१०॥
काचित्सम्मुकुं देनस्वरजातीरमिश्रिताः॥ उन्निन्यप्रजितातेनम् जितासाधुमाधिनि॥११॥ तदेव धूवमुन्
निन्येतस्ये प्रानं च वहृहत्॥ काचिद्वासप हिआतापाश्वर्षस्यगदा भृतः॥१२॥ जग्राह काङ्क्षासंक्षेप्तु धूष्ठुथद
लयमहिका॥ तत्रेकासगतं वाङ्कुं कृष्णरेयात्यलसात्मभं॥१३॥ चंदनालिप्तमाद्यायद्वैरोमांवचुं वह॥ कस्या
श्विजाद्यविहितकुंडलतिष्मं उतितं॥१४॥ यं उं गं उसं धात्या अहाजावलचर्चितां॥ नृत्यतीगत्यत्तिकोषिकूज
नृपुरमेरवला॥१५॥ पाश्वर्ष्णज्युतहस्ताङ्गाताधारनयोः श्रिवं॥ गोप्योलव्या ज्युतं कानं शियएकानवलं
भं॥१६॥ गृहीतकं रस्तदाभ्यं गायंत्यसंविजक्रिरे॥१७॥ कणोत्यलालकविकंठकपोलघर्मवक्रं शियोवलयन्मु
रद्यायवाद्योः॥ गोप्यः समं भगवत्तानन्तुः स्वकेत्राः स्वस्तस्तो भस्तरगायकरसगोष्यां॥१८॥ एवं यशिवं गकरा भिमं
उर्जित्येषणाद्यमविलासहा सै॥ रेमेरमेश्वोद्वजसुंदभिर्यथाभक्तिः स्वप्रतिविंविभ्रमः॥१९॥ तदेव गलं गप्रभदा

तानिषु व्यानितलकरुहस्यर्थिमद्दाः॥२४॥५५

भा. द. रा. पं. कुलेंद्रियाकंशान्दुरुलंकुचपटिकांवा॥नांजःप्रतिबोधुमलंब्रजस्त्रियोविश्वस्तमालाभरणाःकुरुद्दहं॥२५॥कु
द्दहविकाडितंवीक्ष्यनुमुद्गःवेच्चरस्त्रियः॥कामादितःनृशंकश्वस्तगणेविस्मितौभस्तु॥२६॥कुत्वातावंतमात्मानं
यावतीर्णेयियोषितः॥रमेसमग्वांसाभिरात्मागमेविलोलया॥२७॥तासामनिविहारेणआंतरानांवहतानिसः
॥प्रामुजत्करणाःप्रेमणाहांवेनांगपाणिनो॥२८॥गोप्यःस्कुरद्दुकुंडलस्त्रिङ्ग्राम्यासुधिनहासनिरीक्षणेन॥
मानंदधत्यऋषभस्यजुगुःहृताभिर्धृताऽथमनुयोद्दुमंगसंगस्त्रुत्याःस्त्रुत्याकुंकुमरंजितायाः॥गंधर्वपा
लिभिरनुद्रुतआविश्वाःआंतेर्गजीभिरिभराडिवाभिन्नभेतुः॥२९॥रोंभःस्यतंयुक्तिभिःपरिषिद्यमानःप्रेम्ये
क्षितःप्रहसतीभारितस्ततोंगं॥देमानिकेःकुलुमवष्टिभिरज्ज्वमानोरेमेस्वयंस्वरतिसत्तेगजेइलीलः॥३०॥तत
रुह्णायुवनेजलस्त्वप्रस्त्रनगंधानिलजुश्चिकृतट॥चत्वारमंगप्रमदागणाहतोवथामहेच्चद्विषटःवेणुभि
ः॥३१॥एवंशशांकाश्रुविराजितानिश्वाःससत्यकामोऽनुरगाबलागणः॥सिषेवआत्मन्यवर्कद्द्विषटःस
वर्णारत्काव्यकथारसाश्रम्या॥३२॥राजोवाच॥संस्णापनायधर्मस्यप्रशमादेतरस्यच्च॥अवतीर्णोद्दिभग
वानंशेनजगदीश्वरः॥३३॥सकथंधर्मसेतुनांवक्ताकर्त्तीभिरक्षिता॥प्रतीपमाचरद्वन्नप्रदद्वराभिमर्शीनं॥३४॥रामध
आष्टकामोयुपर्तिःकुत्वान्वैजुयुप्सितं॥किमभिप्रायएतनःसंशायांद्विधिरुद्रवता॥३५॥श्रीशुकउवाच॥

धर्मव्यतिक्रमोहृष्टश्चिवराणां च सा सर्वं ॥३३॥ नेत्रीय सायन होयापवद्धः सर्वभुजोयथा ॥३४॥ नेत्रसमाचरे
त्कालु मनसा विद्यनीश्वरः ॥ निनश्चयन्या चरन्मोक्षाद्यथारुद्ग्राविषं जुषन् ॥३५॥ ईश्वराणां वचसा
थ्यंतथैवाचारित्वं क्वचित् भूतेषां यस्मया विवृतं वा द्विमांसासमाचरेत् ॥३६॥ कुशलाचारितेन
पास्ति हस्ताथैर्नयन्यते ॥ विषयवेष्मन्यान्थोनिराकारियाप्रभावो ॥३७॥ एवं मुग्धाद्विलसत्वानां तिर्य
उत्तर्यं दिवोक्तसां ॥ ईश्वरुष्वेनितव्यानां कुशलाकुशलं अव्ययः ॥३८॥ यत्यादपंक्तिपूरणनिषेव्यत
षायोगप्रभावविधुताद्विलकर्मविधाः ॥ खेरं वरविमुनयोपिनमुद्यमानास्तस्येष्याजवपुषः कु
तस्वविधः ॥३९॥ गोपी नात्यतीनां स्त्रेष्वानवदहिनी ॥ योंतश्वरतिसोंध्यक्षः कीउनेहैहभा
क्षः ॥३१॥ अनुग्रहाभूतानां भानुवंहैहमाद्वित्ता भवतताद्वृतीः कीउयाः श्रुत्वात्यरोभवेत् ॥३१॥
नास्त्रयवलकृष्णयमोहितास्तस्यमायका ॥ मन्यमानास्त्रयाश्विर्जनस्त्रवान्दारन्वजोक्तसः ॥
॥४०॥ मवन्नरात्रमुपाहं वासुदेवानुमोहिताः ॥ अनिछेत्योययुर्गोध्यः वचगृहान्मगवस्त्रियाः ॥४१॥ विक्री
दितं वै वै धर्मार्थं विद्वाः प्रद्वान्वितो नुश्रुण्यादथवर्णयेद्यः ॥ मक्किंपरं भगवति प्रतिलभ्यक्षामंड^{राम}
द्रेगमाश्वपहिनोत्यविरेण्यधीरः ॥४२॥ श्रीभागवते महापुराणोदरामस्त्रं धोत्रयस्त्रिं शोध्यायः ॥४३॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com